

Kto jest sługą Matki świętej, Niech dziś łzy leje

(O Najświętszej Maryi Pannie Bolesnej.)

[T. Klonowski, 1867]

[Klon., t.1, pieśń 140, str 253]

♩ = 80

1. Kto jest słu - gą
O kru - tnym ża -

Ma - tki świę - téj Niech dziś łzy le - je,
lem prze - ję - tej Nie - chaj tru - chle - je:

Wi - dząc czy - stą Ma - tkę Bo - żą, Jak się nad Nią ża - le sro - żą,
jak cię - żko mdle - je.

2. Z sercem się swém pasowała, – Pełna gorzkości, – Kiedy się z Synem zegnała, – Ciężka żałości: – Żyła wtenczas, umierając, – Umrzeć sposobu nie mając, – Zostaje w mdłości.
3. Wola Roska rozkazuje, – Serce martwieje, – Natura ludzka kontruje, – Żalu dodaje; – Miłość z placu ustępuje, – Syna na męki daruje, – Panna truchleje.
4. Panna klęka na kolana, – O, wielka cnota, – Żegna Syna, oraz Pana, – Śmierci, żywota, – Prosi żeby śmierci była – Uczestniczką Matka miła, – Syna swojego.
5. Tuby widzieć serca obie – Aż do pełności – Jednej smutku daną próbę – Dosyć miłości: – Oczy we łzach zatopione, – Twarze żalem napełnione, – O ludzkie złości.
6. Gwałt naturze uczyniwszy, – Matka w pół żywa, – Z rozstania się zasmuciwszy, – Smutku przybywa: – Co się z Synem Jój dzieć miało, – Serce prognostykowało, – Ach, zła nowina!
7. Wkrótce słyszy te nowiny, – Kraje się serce, – Iż Jezus, Jój Syn jedyny, – W żydowskie ręce – Przez Judasza jest wydany, – W Ogrójcu ciężko związany, – Krew leje w męce.
8. Do ciemnicy gdy wtrącony, – Król wiecznej chwały, – O, jak tam jest zurągany, – Smutek nie mały: – Zbity ciężko i zeplwany, – Za gorszego. niż łotr zwany, – Synaczek miły.
9. Widzi, gdy Go już biczują, – Rzewnie płakała, – Cierpieniem głowę koronują, – Jak wtenczas żyła: – Gdy na to z żalem patrzała, – Woli Boskiej serce dała, – Niał się trzeźwiła.
10. Wtém Go z krzyżem popychają i urągają, – Na górę Go prowadzają, – I tam krzyżują: – Każde młotem uderzenie – Czyni Pannie serca drzenie. – Z świata rugują.
11. Wisiał na krzyżu rozpięty, – Nie zapomina, – Ciężkościami bólów zdjęty, – Pomoc dodana – Matce swojej ukochanej, – Już od wszystkich opuszczonej, – Jan Jój Za Syna.
12. Bolesna Matce zamiana – Do płaczu zdatna, – Za Boga mieć Synem Jana, – O jako smutna, – Gdy Longin serce przebija – Synowskie, Matki nie mija. – Rana okrutna.
13. Podczas zmroku z krzyża zdjęte, – Wszystka zboleła – Bierze Matka ciało święte, – Lepiej poznała: – Swojami je łzami zlała, – Niemi Boską krew zmywała, – Żalność nie mała.
14. O Matko pełna żałości! – Weź nas do Siebie, – Użyj nad nami litości, – Prosimy Ciebie: – Uproś zdrowie w szczęściu hojne, – Daj nam sumienie spokojne. – A będziemy w Niebie.
Amen.